

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

nisk Central har gjort paa dette Felt, og Centralen er nu beskæftiget ved Projektering af store Arbejder, der, som det ligeledes vil være det ærede Medlem bekendt, formentlig vil komme til Udførelse i den nærmeste Fremtid.

Teknisk Central yder andre Statsinstitutioner fornøden Bistand i tekniske Spørgsmaal, naar Anmodning derom fremsættes. Det kan saaledes nævnes, at Centralen af Søværnets Bygningsvæsen er blevet anmodet om at yde sin Bistand ved Projektering af Arbejder, og at Centralen ligeledes bistaar Luftfartsvæsenet ved Projektering af forskellige betydelige Arbejder. Endelig kan jeg nævne, at Teknisk Central, bortset fra de Arbejder, der udføres med Tilskud i Henhold til Arbejds- og Socialministeriets Lov om Tilskud til Beskæftigelse af arbejdsløse, foretager en Undersøgelse af alle Tilskudssager med Henblik paa Mulighederne for Besparelse med Hensyn til Jern og Træ i Overensstemmelse med Statsministeriets Cirkulære af 20. Maj 1941.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen udtalte Spalte 244 — jeg beder om Tilfaldelse til et kort Citat —:

„Jeg vil ikke fragaa, at jeg synes, der ruttet lidt med de offentlige Midler, og jeg beklager, om vi skal naa til det Resultat, at der f. Eks. bygges nogle meget kostbare Havne. Befolkningen vil ikke forstaa det, og naar det kniber hermed, skyldes det vel ogsaa noget, at man er lidt utryg ved, at Ministeren, der foreslaar disse Anlæg, ikke kan siges at være fuldkommen fri for enhver indirekte personlig Interesse i de stillede Forslag. Her, forekommer det mig, maa Rigsdagen være paa Vagt.“

Selv om jeg er glad for, at jeg gennem disse frimodige Udtalelser faar Lejlighed til at fremkomme med nogle Bemærkninger om den Cementkampagne, som først startedes af Kommunerne her i Folketinget, og som derefter optoges af det ærede Medlem Hr. Krag uden for Tinget, beklager jeg, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen aabenbart ikke har sat sig ind i den Redegørelse, som jeg offentlig har udsendt vedrørende Cementforbruget ved de to projekterede Havneanlæg i Frederikshavn og Skagen. Det fremgaar af denne, at der af den samlede Anlægssum paa ca. 19 Mill. Kr. til Cement medgaar et Beløb af ca. 1,2 Mill. Kr., hvilket giver en gennemsnitlig Procent paa 6,4. Dette burde ikke kunne skabe nogen Utryghed. Det er imidlertid ikke

Procentens Størrelse, som er afgørende. Det for mig afgørende er, at den idelige Omtale af Cement i Forbindelse med de Arbejder, som iværksættes eller foreslaas af Ministeriet for offentlige Arbejder, jo maa have til Formaal at insinuere, at jeg under Varetagelsen af mit Embede søger at fremme privatøkonomiske Interesser. Det er overmaade let at gøre dette, da Forholdet, som enhver ved, er det, at der praktisk talt medgaar Cement, i større eller mindre Mængde, til ethvert Arbejde, der iværksættes af Ministeriet for offentlige Arbejder — det være sig Havne, Veje, Flyvepladser el. lign. —, og dette var heller ingen uvidende om, da jeg i sin Tid fik Opfordring til at gaa ind i Regeringen som Minister for offentlige Arbejder og samtidig nedlægge alle mine privatøkonomiske Hverv. Jeg synes derfor, at jeg i en Tid, hvor der tales saa meget om Samarbejde, har Krav paa, at disse Insinuationer nu hører op. Jeg behøver vist ikke at tilføje, at jeg nu som før er villig til at give alle ønskede Oplysninger om de Forslag, der vedrører Ministeriet for offentlige Arbejder.

Med Hensyn til selve Havneanlæggene maa jeg naturligvis i det væsentlige henholde mig til de Bemærkninger, jeg fremsatte ved Lovforslagets Fremsættelse og første Behandling her i dette høje Ting, og jeg kan indskrænke mig til at sige, at bortset fra Hensynet til Beskæftigelsen er det Hensynet til de Erhvervsinteresser, i første Række Fiskerierhvervets, der knytter sig til de to Havne, der har gjort, at Ministeriet for offentlige Arbejder nu har ment, at Øjeblikket var inde til at søge gennemført de allerede tidligere af de interesserede udførte Projekter. Med Henblik paa Fremtiden tror jeg, det vil være klogt at skabe de bedst mulige Vækstbetingelser for det danske Erhvervsfiskeri, der jo ogsaa nu, selv under de meget farefulde Forhold, udfører en erhvervsmæssig Indsats af stor Betydning for vort Land.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard har henledet min Opmærksomhed paa en Henvendelse, som det ærede Medlem har modtaget fra Ekstrapostbud, Husmand Christen P. Pedersen, der har været benyttet som Afløser for de to Landpostbude i Tornby under Postkontoret i Hirtshals, gaaende ud paa, at den paagældende Fagforening skulde have hindret, at Husmanden paa ny blev antaget til Posttjeneste, idet han ikke vilde indtræde i vedkommende Fagforening. Om dette Forhold har Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet oplyst, at der i 1937 mellem Generaldirektoratet og Dansk